

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΧΡΟΝΙΑ Κ'.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1923

ΤΕΥΧΟΣ 8 (777)

ΑΤΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ

Ὡ πολιτεῖες ποῦ γνώρισα στ' ἀρρήνητα
ταξίδια μου καὶ στὰ περάσματά μου !
Ὅλες κρατᾶτε κάτι ἀπὸ τὴ σκέψη μου
καὶ κάτι ἀπ' τὴν ἀδίφαστη καρδιά μου.

Καὶ συλλογιέμαι ἐσᾶς, ποῦ ποταμοὺς
φορᾶτε μὲς στὴ μέση σας γιὰ ζώνη,
ποῦ ἤρθα πολλές φορὲς ἐκεῖ στὶς ὄχθες των
κ' εἶπα τραγούδια σὰν τὸ χελιδόνι.

Καὶ συλλογιέμαι ἐσᾶς, ὁποῦ σᾶς βρέχουνε
ὠκεανοί, πελάγη, θαλασσοῦλες
καὶ σᾶς κάνουν βαριές-βαριές, ἀγριόπρεπες
ἢ φαιδρές, γαλαζόντυτες νυφοῦλες.

Ὅμως ἐσένα συλλογιέμαι πιδ συχνά,
ὦ Ἀθήνα, ποῦν' οἱ δρόμοι σου σὰν πλαίσια
κ' εἰκόνας ὑποβλητικὲς στὸ βάθος των
μᾶς δείχνουν τ' ἀττικά βοννά, τὰ ἐξαίσια.

Η ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ

Τὸ βιὸς τὸ πατρικὸ μού τρῶτε
χαραιοφάγηδες μνηστήρες,
μού πίνετε καὶ τὸ κρασί μου
μέσα σὲ σκαλιστοὺς κρατήρες.

Μὰ πόσο ἀκόμα θὰ βασιτάξει
 καιρό, τὸ ἀχρεῖο σας πανηγύρι ;
 Τὸ τέλος σας... καὶ τὸ δικό σου
 θενᾶρθαι, Ἄντινος κακομοίρη,

Ὅταν στὸ πέλαγος τὸ Ἴόνιον,
 ἀπ' τῆς Ἰθάκης μου τὴν πάπια,
 θὰ ἰδῶ κάπιο πανάκι δλάσπρο
 νὰ πλέει ὄπως σὲ λίμνη ἢ πάπια,

Κ' ἕνα βραδάκι πὸν ἐδῶ μέσα
 θολοὶ θενᾶστε ἀπ' τὴν κραιπάλη
 ἀπάνω σας θενᾶ χυμήξει
 σὰν τίγρη ἢ δόξα μου ἢ μεγάλη.

Γ Ω Ν Ι Ε Σ

Εἶναι κάποιες γωνιές, σὲ κάποιους τόπους,
 πὸν ἔχω θαμένο καϊτι ἀπὸ μένα,
 ποθοῦχονται κάπου-κάπου καὶ διαβαίνουν
 μὲ τὰ ὄνειρά μου τὰ ταξιδεμένα.

Τότε θαρρῶ τριγύρω μου λιβάνι
 πὼς καίγεται κι ἀκούω μιὰ θρηνηωδία,
 μὲς ἀπ' τὸ βάθος τῶν ἐτῶν νὰ βγαίνει
 κ' ἐντός μου νὰ σκαρπίζει ἀπελπισία.

Πὼς μοῦ παιδεύεις, ὦ ἀφθαρτὴ ψυχὴ μου,
 τὸ σῶμα τὸ φθαρτὸ πὸν ὅς κρατεῖ !
 Γαλάζιο μου πουλί, κελᾶϊδῆσέ μου,
 τῆς λύτρωσής σου ὡς πὸν νὰ φέξει ἡ αὐγή.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΙΠΗΣ